

Vanhin Michael John U. Teh
seitsemänkymmenen koorumista

Missä on aarteesi

Ellemme pidä varaamme, me alamme tavoitella enemmän sitä, mikä on ajallista, kuin sitä, mikä on hengellistä.

Pian lokakuun 2007 yleiskonferenssin jälkeen yksi johtavista veljistäni sanoi minulle, että kestäisi seitsemisen vuotta ennen kuin saisin tämän mieltä raastavan kokemuksen uudelleen. Olin huojentunut ja sanoin hänelle, että pitäisin niitä seitsemää vuotta omana ”yltäkylläisyyden aikanaani”. No, tässä sitä ollaan – seitsemän vuoden yltäkylläisyyden aika omalla kohdallani on päättynyt.

Viime tammikuussa vaimoni Grace ja minä saimme tehtävän mennä käymään Filippiineillä jäsenten luona, jotka olivat kärsineet voimakkaasta maanjäristyksestä ja valtavasta hirmumyrskystä. Riemuitsimme, koska tuo tehtävä oli vastaus rukouksiimme ja todistus rakastavan taivaallisen Isän armosta ja hyvyydestä. Se merkitsi sitä, että pääsisimme vihdoinkin henkilökohtaisesti ilmaisemaan näille jäsenille rakkauttamme ja huoltamme.

Useimmat tapaamistamme jäsenistä asuivat yhä väliaikaisissa suojissa kuten teltoissa, yhteiskunnan järjestämissä tiloissa ja kirkon kokousrakennuksissa. Kodeista, joissa kävimme, puuttui katto joko osittain tai kokonaan. Ihmisillä ei ollut alun pitäenkään paljon, ja sekin vähä oli pyyhkäisty pois. Kaikkialla oli liejua ja jätettä. He olivat kuitenkin täynnä kiitollisuutta siitä vähäisestä avusta, jota he saivat, ja he olivat

hyvällä mielellä huolimatta hyvin vaikeista oloistaan. Kun kysyimme heiltä, kuinka he pärjäsivät, jokainen vastasi päättäväisesti: ”Olemme kunnossa.” Ilmiselvästi heidän uskonsa Jeesukseen Kristukseen antoi heille toivon siitä, että lopulta kaikki järjestyisi. Kodissa ja teltassa toisensa jälkeen sisar Teh ja minä saimme opetusta näiltä uskollisilta pyhiltä.

Onnettomuuksien tai murhenäytelmien aikoina Herra pystyy kohdistamaan uudelleen meidän huomiomme ja meidän tärkeysjärjestyksemme. Yhtäkkiä kaikilla niillä aineellisilla tavaroilla, joiden hankkimiseksi olemme nähneet niin paljon vaivaa, ei olekaan väliä. Tärkeintä ovat vain perheemme ja ihmissuhteemme. Eräs hyvä sisar esitti asian näin: ”Kun vesi oli vetäytynyt ja oli aika ryhtyä raivaamaan, katselin kotiani ja ajattelin: ’Kylläpä olen näiden monien vuosien aikana kerännyt paljon rojua.’”

Luulenpa, että tämä sisar on saanut paremman perspektiivin ja tästä lähtien päättää hyvin huolella, mitkä tavarat ovat tarpeellisia ja mitä ilman hän oikeastaan voi elää.

Työskennellessämme monien jäsenten kanssa vuosien varrella olemme ilahtuneina havainneet runsaasti hengellistä voimaa. Olemme myös nähneet näiden uskollisten jäsenten

keskuudessa sekä aineellisen omaisuuden runsautta että sen puutetta.

Useimmat meistä joutuvat olosuhteiden pakosta ansaitsemaan rahaa ja hankkimaan jonkin verran maailman tavaraa pystyäkseen elättämään perheensä. Se vaatii hyvän osan ajastamme ja huomiostamme. Sille, mitä maailmalla on tarjottavana, ei ole mitään loppua, joten on ratkaisevan tärkeää, että opimme huomaamaan, milloin meillä on tarpeeksi. Ellemme pidä varaamme, me alamme tavoitella enemmän sitä, mikä on ajallista, kuin sitä, mikä on hengellistä. Hengellisten ja iankaikkisten asioiden tavoittelu jää silloin taka-alalle, eikä päinvastoin. Surullista kyllä, ihmisillä näyttää olevan voimakas taipumus hankkia yhä enemmän tavaraa ja saada itselleen sitä, mikä on uusinta ja kehittyneintä.

Kuinka huolehdimme siitä, ettemme joudu tälle polulle? Jaakob antaa tämän neuvon: ”Ja nyt, älkää tuhlatko rahaa sellaiseen, millä ei ole arvoa, älkääkään työtänne sellaiseen, mikä ei tee kylläiseksi. Kuulkaa minua tarkasti ja muistakaa sanat, jotka olen puhunut, ja tulkaa Israelin Pyhän luokse ja kestittäkää itseänne sillä, mikä ei häviä eikä voi turmeltua, ja antakaa sielunne nauttia runsaista antimista.”¹

Toivon, ettei kukaan meistä tuhlaa rahaa sellaiseen, millä ei ole arvoa, tai työtä sellaiseen, mikä ei tee kylläiseksi.

Vapahtaja on opettanut seuraavaa sekä juutalaisille että nefiläisille:

”Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle. Täällä tekevät koi ja ruoste tuhojaan ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat.

Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen. Siellä ei koi eikä ruoste tee tuhojaan eivätkä varkaat murtaudu sisään ja varasta.

Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.”²

Eräässä toisessa tilanteessa Vapahtaja esitti tämän vertauksen:

”Oli rikas mies, joka sai maastaan hyvän sadon.

Hän mietti itsekseen: ’Mitä tekisin? Minun satoni ei mahdu enää mihinkään.’

Hän päätti: ’Minäpä teen näin: puran aittani ja rakennan isommat niiden sijaan. Niihin minä kerään koko satoni ja kaiken muun, mitä omistan.

Sitten sanon itselleni: Kelpaa sinun elää! Sinulla on kaikkea hyvää varastossa moneksi vuodeksi. Lepää nyt, syö, juo ja nauti elämästä!’

Mutta Jumala sanoi hänelle: ’Sinä hullu! Tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta takaisin. Ja kaikki, minkä olet itsellesi varannut – kenelle se joutuu?’

Näin käy sen, joka kerää rikkautta itselleen mutta jolla ei ole aarretta Jumalan luona.”³

Presidentti Dieter F. Uchtdorf on jokin aika sitten antanut seuraavan neuvon:

”Taivaallinen Isämme näkee todelliset kykymme. Hän tietää meistä sellaista, mitä me emme tiedä itseltämme. Hän kehottaa meitä täyttämään elämämme aikana luomisemme määrän, elämään hyvää elämää ja palaamaan Hänen eteensä.

Miksi me sitten omistamme niin paljon ajastamme ja tarmostamme asioille, jotka ovat kovin hetkellisiä, kovin merkityksettömiä ja kovin pinnallisia? Kieltäydymmekö me näkemästä, miten mieletöntä on tavoitella

sitä, mikä on toisarvoista ja tilapäistä?”⁴

Me kaikki tiedämme, että maanpäällisten aarteiden luettelomme koostuu ylpeydestä, varakkuudesta, aineellisista asioista, vallasta ja ihmisten kunnianosoituksista. Ne eivät ansaitse yhtään enempää aikaa eivätkä huomiota, joten keskityn sen sijaan niihin asioihin, jotka ovat aarteitamme taivaassa.

Mitkä ovat niitä aarteita taivaassa, joita voimme koota itsellemme? Ensimmäisen meidän on hyvä omaksua nämä Kristuksen kaltaiset ominaisuudet – usko, toivo, nöyryys ja rakkaus. Meitä on toistuvasti kehoitettu riisumaan luonnollinen ihminen ja tulemaan lapsen kaltaiseksi.⁵ Vapahtaja kutsuu meitä pyrkimään siihen, että olemme täydellisiä kuten Hän ja taivaallinen Isämme.⁶

Toiseksi, meidän täytyy antaa enemmän laatu-aikaa ja nähdä enemmän vaivaa vahvistaaksemme perhe-suhteita. Onhan ”perhe – Jumalan säätämä. Se on tärkein yksikkö ajassa ja iankaikkisuudessa.”⁷

Kolmanneksi, muiden palveleminen on Kristuksen tosi seuraajan tunnusmerkki. Hän on sanonut: ”Totisesti: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.”⁸

Neljänneksi, Kristuksen opin ymmärtäminen ja todistuksemme vahvistaminen on työtä, joka tuo todellista iloa ja tyydytystä. Meidän tulee jatkuvasti tutkia Kristuksen sanoja, kuten ne ovat pyhissä kirjoituksissa ja elävien profeettojen sanoissa. ”Sillä katso, Kristuksen sanat kertovat teille

kaiken, mitä teidän tulee tehdä.”⁹

Saanan päättää puheeni kertomalla eräästä 73-vuotiaasta leskestä, jonka tapasimme matkamme aikana Filippiineillä:

Kun maanjäristys iski Boholsaarelle, niin koti, jonka tämä leski ja hänen edesmennyt miehensä olivat suurella vaivalla rakentaneet, romahti maan tasalle ja surmasi hänen tyttärensä ja tyttärenpojan. Jäätyään yksin hänen täytyy nyt työskennellä elättääkseen itsensä. Hän on alkanut ottaa vastaan pyykättävää (jonka hän pesee käsin), ja hänen täytyy useaan kertaan päivässä kiivetä edestakaisin erään ison kukkulan rinnettä hakeakseen vettä. Kun kävimme hänen luonaan, hän asui yhä teltassa.

Näin hän kertoi: ”Vanhin, minä otan vastaan kaiken, mitä Herra on pyytänyt minua kestäämään. En ole katkera. Vaalin temppeleisuositustani ja pidän sitä tyynyni alla. Haluan teidän tietävän, että maksan täydet kymmenykset niukoista pyykinpesutuloistani. Mitä tahansa tapahtuukin, maksan aina kymmenykseni.”

Minä todistan, että meidän tärkeysjärjestyksemme, taipumuksemme, viihtymyksemme, toiveemme, halumme ja intohimomme vaikuttavat suoraan seuraavaan asemaamme. Muistaakamme aina Vapahtajan sanat: ”Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.” Rukoukseni on, että sydämemme olisi oikealla paikallaan. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. 2. Nefi 9:51.
2. Matt. 6:19–21; ks. myös 3. Nefi 13:19–21.
3. Luuk. 12:16–21.
4. ”Katumisista ja päätöksistä”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 22–23.
5. Ks. Moosia 3:19.
6. Ks. 3. Nefi 12:48.
7. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 1.1.1.
8. Matt. 25:40.
9. 2. Nefi 32:3.

Vanhin Marcos A. Aidukaitis
seitsemänkymmenen koorumista

Jos teiltä puuttuu viisautta

Jumala on ilmoittava totuuden niille, jotka etsivät sitä, kuten pyhissä kirjoituksissa on säädetty.

Taannoin kymmenvuotias poikani etsi internetistä tietoa ihmisen aivoista. Hän haluaa jonakin päivänä tulla kirurgiksi. Ei ole vaikeaa huomata, että hän on paljon älykkäämpi kuin minä.

Me pidämme internetistä. Kotona me kommunikoimme suvun ja ystävien kanssa sosiaalisen median ja sähköpostin kautta sekä muilla tavoin. Lapseni tekevät suuren osan koulutyöstään internetin avulla.

Koskipa kysymys mitä tahansa, niin jos kaipaamme lisää tietoa, haemme sitä verkosta. Muutamassa sekunnissa meillä on paljon aineistoa. Se on ihmeellistä.

Internet tarjoaa monia mahdollisuuksia oppimiseen. Saatana kuitenkin haluaa meidän olevan onnettomia, ja hän vääristää asioiden todellisen tarkoituksen. Hän käyttää tätä suurenmoista apuvälinettä kylvääkseen epäilyä ja pelkoa sekä tuhotakseen uskon ja toivon.

Kun internetissä on tarjolla niin paljon kaikkea, meidän täytyy huolellisesti harkita, mihin käytämme voimavarojamme. Saatana voi pitää meidät kiireisinä, häiritä huomiotamme ja saastuttaa meidät, kun selaamme tietoa, josta suuri osa voi olla silkkaa roskaa.

Meidän ei pidä tonkia roskaa.

Kuunnelkaa tätä pyhien kirjoitusten antamaa ohjetta: ”Kristuksen Henki on annettu jokaiselle ihmiselle, jotta hän voi erottaa hyvän pahasta; ja nyt, minä osoitan teille, kuinka on arvosteltava; sillä kaikki, mikä kutsuu tekemään hyvää ja saa uskomaan Kristukseen, on lähetetty Kristuksen voiman ja lahjan kautta; sen vuoksi te voitte tietää – –, että se on Jumalasta.”¹

Aivan todellisessa mielessä meillä on edessämme sama ongelma, joka Joseph Smithillä oli hänen ollessaan nuori. Usein mekin huomaamme, että meiltä puuttuu viisautta.

Jumalan valtakunnassa totuuden etsimistä arvostetaan, siihen kannustetaan eikä sitä millään tavoin tukahduteta tai pelätä. Herra itse kehottaa painokkaasti kirkon jäseniä etsimään tietoa.² Hän on sanonut: ”Etsikää uutterasti – –, niin, etsikää parhaista kirjoista viisauden sanoja; etsikää oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta.”³ Kuinka me voimme kuitenkaan tunnistaa totuutta maailmassa, jonka hyökkäykset sitä vastaan, mikä on Jumalan, ovat yhä suurempia?

Pyhissä kirjoituksissa meille opetetaan, kuinka voimme tehdä niin: